

Mgr. Daniel Herman
ministr kultury

V Praze dne 26. června 2017
Č.j.: MK 41599/2017 OLP

R o z h o d n u t í

Podle ustanovení § 152 a § 94 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále též „správní řád“), jsem na základě podání ze dne 28. 4. 2017 obsahujícího rozklad a alternativně podnět k provedení přezkumného řízení, které podaly následující subjekty: Hlavní město Praha, IČ: 64581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1; společnost WELWYN COMPANY a.s., IČ: 26310554, se sídlem Václavské náměstí 837/11, 110 00 Praha 1; Dopravní podnik hlavního města Prahy a.s., IČ 00005886, se sídlem Sokolovská 217/42, 190 22 Praha 9; Městská část Praha 1, IČ: 00063410, se sídlem Vodičkova 18, 115 61 Praha 1; všichni zastoupeni Mgr. Karlem Štochlem, IČ: 71019472, bytem Hostomice 300, 267 24 Hostomice, doručovací adresa Hlubočepská 1156/38b, 152 00 Praha 5, přezkoumal rozkladem a podnětem napadené závazné stanovisko Ministerstva kultury č.j. MK 26180/2017 OPP, sp. zn.: MK-S 1240/2017 OPP ze dne 7. 4. 2017 (dále též „napadené závazné stanovisko Ministerstva kultury“), kterým Ministerstvo kultury postupem podle § 149 odst. 4 správního řádu změnilo závazné stanovisko Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče č.j. MHMP 1274630/2016, sp. zn. S-MHMP 129062/2016 Baštová, ze dne 25. 7. 2016 (dále též „závazné stanovisko MHMP OPP“), tak, že jeho výrok zní takto: „Příprava navrhovaných prací v rozsahu předložené projektové dokumentace „Revitalizace Václavského náměstí - úsek Na Příkopě - Vodičkova“, kterou zpracoval Doc. Ing. arch. Jakub Cígler (ČKA 00195), Cígler Marani architects a.s., Náměstí 14. října 17, 150 00 Praha 5, v 12/2015, pro územní řízení, je: v části A - vybudování podzemní konstrukce vjezdu z čp. 837 (Darex) a vjezdové a výjezdové rampy do podzemních garáží, je z hlediska zájmů památkové péče nepřípustná; v části B – materiálové řešení dlažeb, zachování původních obrubníků, návrhu mobiliáře, technických prvků a osvětlení, provedení technických prvků v chodníku, návrhu nových poloh Citylight vitrín a panelů (prvky městského interiéru), je z hlediska zájmů památkové péče realizovatelná za těchto podmínek: 1. Chodníková mozaiková dlažba bude provedena z vápence (dle předchozího návrhu), a nikoli ze žuly, hmatové prvky pro osoby se sníženou schopností orientace budou provedeny v barvě okolní dlažby; 2. Původní masivní žulové obrubníky zůstanou zachovány (v nových pozicích), budou pouze doplněny shodnými. Přejezdy přes chodníky do domů budou ponechány a doplněny ve stávající kamenné dlažbě; 3. Bude zpracován detailní návrh konkrétního typu, materiálů a rozměrů mobiliáře technických prvků navržených v dlažbě chodníků a vozovky (kanalizační vpusti, hydranty atd.) a osvětlení. Návrh bude předložen Národnímu památkovému ústavu k posouzení v dalším stupni projektové dokumentace; 4.

Vložené prvky v rámci chodníku (rabátka, šachty, kolektorů, kanalizační vpusti, stožáry veřejného osvětlení, stromové obruby atd.) nebudou lemovány bordurou v chodníkové mozaice; 5. Bude zpracován návrh konkrétního umístění stánků včetně jejich rozměrů a vzhledu. Návrh bude předložen Národnímu památkovému ústavu k posouzení v dalším stupni projektové dokumentace.

I.

Podle § 152 odst. 4 a 5 písm. b) a ve spojení s § 92 odst. 1 správního řádu jsem na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodl o podaném rozkladu

n á s l e d o v n ě :

Rozklad se z a m í t á , neboť je nepřipustný.

II.

Po projednání věci rozkladovou komisí ve smyslu § 95 odst. 6 a § 152 odst. 3 správního řádu jsem na základě podnětu k zahájení přezkumného řízení ve věci rozkladem napadeného závazného stanoviska, který byl učiněn jako alternativní petit rozkladu, rozhodl ve zkráceném přezkumném řízení dle § 97 odst. 3, § 98 a § 149 odst. 5 správního řádu

n á s l e d o v n ě :

**závazné stanovisko Ministerstva kultury č.j. MK 26180/2017 OPP,
sp. zn.: MK-S 1240/2017 OPP ze dne 7. 4. 2017 se z r u š u j e
a věc se v r a c í Ministerstvu kultury k novému projednání.**

O d ů v o d n ě n í :

Ze správního spisu byly zjištěny následující podstatné skutečnosti:

MHMP OPP vydal závazné stanovisko č.j. MHMP 1274630/2016, sp.zn. S-MHMP 129062/2016 Baštová, ze dne 25. 7. 2016 dle § 149 správního řádu a § 14 odst. 2 a 3 a § 44a odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb. ve věci úprav dolní části Václavského náměstí v intervalu od ulice Na Příkopě po ulici Jindřišská, Praha 1 v památkové rezervaci v hl. m. Praze, tak, že je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustná příprava navrhovaných prací v rozsahu pro územní řízení předložené projektové dokumentace „Revitalizace Václavského náměstí - úsek Na Příkopě - Vodičkova“, a to za těchto základních podmínek: 1. Chodníková mozaiková dlažba bude provedena z vápence. Bude provedena pasportizace stávajícího zadláždění podél objektů spodní Části Václavského náměstí, která bude předána MHMP OPP k archivaci. Signální a varovný pás budou z kostek z umělého kamene s upraveným povrchem pro nevidomé, a budou vyskládány ve stejném vzoru jako navazující chodník. Oddělovací pruh mezi signálním a varovným pásem a chodníkem bude s hladkým povrchem ve shodném materiálu jako navržená dlažba. Budou zpracovány kladečské plány, které budou předloženy v procesu vydání závazného stanoviska v dalším stupni projektové dokumentace; 2. Původní masivní žulové obrubníky zůstanou zachovány (v nových pozicích), budou pouze doplněny shodnými. V dalším stupni projektové dokumentace budou specifikována jejich konkrétní pozice. Přejezdy přes chodníky do domů budou ponechány a doplněny ve stávající kamenné dlažbě; 3. Bude zpracován návrh mobiliáře a technických prvků včetně osvětlení ve

variantách, tvarových i materiálových, včetně rozměrů, který bude MHMP OPP předložen k posouzení v procesu vydání závazného stanoviska V dalším stupni projektové dokumentace; 4. Vložené prvky v rámci chodníku (rabátka, šachty kolektorů, kanalizační vpusti, stožáry veřejného osvětlení, stromové obruby) nebudou lemovány bordurou v chodníkové mozaice; 5. Bude zpracován konkrétní návrh nových poloh Citylight vitrín a panelů (současně JCD), který bude MHMP OPP předložen k posouzení v procesu vydání závazného stanoviska v dalším stupni projektové dokumentace; 6. Bude zpracován detailní návrh hrazení ramp pro vjezd a výjezd z podzemních garáží, který bude MHMP OPP předložen k posouzení v procesu vydání závazného stanoviska v dalším stupni projektové dokumentace.“ Závazné stanovisko MHMP OPP ze dne 25. 7. 2016 je vzhledem ke svému rozsahu poměrně nepřehledné. Klíčové části argumentace MHMP OPP jsou obsaženy zejména v následujících pasážích odůvodnění, cit.:

„Sbor expertů na svém zasedání dne 9. 6. 2016 většinou hlasů umístění ramp do garáží na Václavském náměstí akceptoval. ... Dne 28. 6. 2016 obdržel MHMP OPP vyjádření Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy (IPR). IPR umístění ramp do podzemních garáží na Václavském náměstí považuje v tomto konkrétním případě za přípustné. Obecně sice nepovažuje za vhodné situovat vjezdy do garáží ve veřejném prostoru, zvláště ne pak na prostranstvích mimořádného společenského významu. Rampy do podzemí představují v prostoru dle IPR vždy jistou bariéru a vzhledem ke svému technicko provoznímu charakteru jde obvykle o prvek nevhodný symbolicky významných míst. Nicméně v daném případě jsou výše uvedená negativa vyvážena následujícími pozitivy: S realizací ramp do podzemních garáží je spojena, a je jimi podmíněna, příležitost vzniku významného počtu veřejných parkovacích stání pro místní rezidenty. Přiměřená nabídka takových parkovacích stání představuje důležitý nástroj podpory bydlení v centru města, což je jednou z hlavních priorit rozvoje Prahy. Vznik těchto veřejných garáží je tedy důležitý pro rozvoj lokality, resp. pro její obydlenost a autenticitu. Vybudování ramp je součástí komplexního projektu revitalizace spodní části Václavského náměstí. Tento projekt je cestou k rehabilitaci tohoto sítěžného městského prostoru a v důsledku i celé sítě veřejných prostranství Nového Města, jejíž je Václavské náměstí páteří. Projekt s sebou nese celou řadu přínosů, které pozvednou kvalitu náměstí a významně převáží nad negativními projevy ramp. ...“

„MHMP OPP se však ztotožňuje s názorem účastníka řízení, že navržené rozšíření chodníků a stromořadí na úkor stávajících parkovacích stání individuální automobilové dopravy na povrchu povede ke zklidnění dopravy ve spodní části Václavského náměstí. MHMP OPP nesdílí zcela názor NPÚ, že návrh řeší umístěním garáží s vjezdovými rampami pouze potřebu investora na úkor veřejného prostoru Václavského náměstí, neboť téměř ze 213 zajišťované kapacity garážových Stání (170 míst) jsou navržena jako stání veřejná, která mají být předána do režimu veřejného užívání hlavnímu městu Praze. V tomto bodu tedy správní orgán akceptoval námitky účastníka řízení. Ke zřízení ramp pro vjezdy do podzemních garáží se MHMP OPP vyjádřil v rozhodnutí č.j. S-MNMP 513365/2010 s tím, že „Pro posouzení možnosti realizace vjezdové a výjezdové rampy do podzemních garáží v navrženém umístění bude MHMP OPP v rámci dalšího stupně projektové dokumentace předložen konkrétně návrh formy a polohy podzemních garáží spojený s úpravou dotčeného vnitrobloku. Dokumentace bude doložena návrhem, který prověří jiné možnosti umístění vjezdu a výjezdu, včetně alternativy jejich rozdělení. Bude zpracováno variantní řešení nadzemního ohrazení vjezdu a výjezdu do podzemních garáží a výstupů z metra (subtilní detaily, uplatnění skla, subtilních prvků ohrazení), které bude předloženo k posouzení v rámci dalšího stupně projektové dokumentace.“ Nyní předložená dokumentace prověřila možnosti umístění ramp v jiných polohách na Václavském náměstí, které byly eliminovány z důvodů kolize s hustou sítí technické infrastruktury nacházející se pod povrchem náměstí (kabely, sítě, plynovod, vodovod, kanalizace, kolektor, vestibul dvou linek metra atd.). Dále byly z dopravního

hlediska prověřeny varianty umístění ramp v jiné poloze v návaznosti na blok - Václavské náměstí, ul. Na Příkopě, Panská a Jindřišská se zjištěním složitých dopravních poměrů v sousedních ulicích a hustotě dopravy na přilehlých komunikacích. Stanovenou podmínku považuje MHMP OPP tedy za splněnou. MHMP OPP vnímá navržené řešení (včetně umístění ramp) v širších souvislostech za nejvhodnější, neboť jej považuje z výše uvedených důvodů za relativně šetrné vzhledem k rozsahu dopadů na dopravní zatížení pražské památkové rezervace a do podzemí Václavského náměstí. Dále zvažoval MHMP OPP míru dopadu ramp do garáží na vlastní uliční interiér Václavského náměstí ve smyslu dikce závěrů zasedání Rady světové památky dne 11. 2. 2016 ve smyslu požadavku, aby na významných veřejných prostranstvích památkové rezervace bylo řešení podzemních parkovišť voleno tak, aby byl prostor co nejméně narušován a tyto prostory se neměnily ve „vnitřní periferii města“. MHMP OPP je toho názoru, že navržené řešení je v tomto ohledu bezkonfliktní, neboť návrh výrazně rozšiřuje plochy chodníků na úkor stávajících parkovacích stání individuální automobilové dopravy na povrchu, což umožňuje povrch spodní části náměstí zklidnit a zejména zbavit jej odstavených automobilů. Rampy nevytvářejí fyzickou bariéru, neboť jsou umístěny v poloze, v níž se z větší části nyní nacházejí pojižděné plochy. Rampy nevytvářejí optickou bariéru, neboť jsou lokalizovány pod úrovní okolního terénu, a ohrazení lze řešit tak, aby nebyly průhledy v prostoru náměstí narušovány. ...“

„Rampy jsou z větší části situovány do současně pojižděných ploch, v navazujících plochách jsou k dispozici rozšířené chodníky. Vjezd do garáží při fasádách navazujících objektů je zastřešen v celé šíři chodníků tak, aby byl zajištěn plný průchozí profil podél budov a zajištěna možnost přechodu příčně přes náměstí. Významné posílení pochozích ploch zvyšuje komfort pro pěší obyvatele města. Zároveň při vhodném řešení hrzení ramp, jehož podobu nyní nelze předjímat, lze docílit žádoucího začlenění těchto prvků do veřejného interiéru tak, aby nebyl vizuálně znehledněn a nebyl jimi přehlušován vjem z památkově chráněného prostředí. Řešení jmenovaných požadavků z hlediska památkové péče je požadováno v podmínce č. 6. V horizontu chodce by se prvek ramp neměl stát rušivou optickou bariérou. ...“

„Rampy do garáží nejsou v přímé kolizi s prioritním využíváním města pěšími obyvateli města. Návrh revitalizace řeší komplexně jejich nároky a komfort - výrazným procentuálním nárůstem pochozích ploch, posílením zeleně, eliminací povrchových parkovacích stání ad. Prostor náměstí je sice obslužen MHD, nicméně k současnému standardu residentů náleží i parkovací stání s přiměřenou docházkou. Automobilovou dopravu je jistě žádoucí v historickém jádru omezit, nelze ji však zcela vymístit. Vzhledem k tomu, že v rostlé urbanistické struktuře je zajištění parkovacích stání výrazně problematičtější, než v rámci velkorysejší parcelace a menší intenzity chráněných podzemí v oblasti Nového Města, lze komplexní navržené dopravní a urbanistické řešení akceptovat. MHMP OPP dospěl k názoru, že předložený návrh nenadřazuje potřeby automobilové dopravy a komerčních aktivit nad ostatní složky organizmu města, ale řeší všechny tyto potřeby v rovnováze s akcentem na komfort pěších obyvatel města.“

„Rada světové památky na svém zasedání počátkem roku 2016 mimo jiné konstatovala, že veřejný zájem na respektování významu významných veřejných prostranství pražské památkové rezervace z hlediska kulturního, historického a společenského vyžaduje, aby řešení podzemních parkovišť bylo voleno tak, aby charakter těchto prostor byl co nejméně narušován, a tyto prostory se neměnily ve vnitřní periferii města. Předložený návrh, který je rozpracováním vítězného návrhu urbanisticko-architektonické veřejné soutěže o návrh úprav Václavského náměstí v roce 2005, tato negativa s sebou nepřináší, neboť dominantní postavení v koncepci návrhu má chodec, deklarována je obnova MHD

(tramvajová doprava), prostor je vnímán primárně jako obytný uliční interiér. Cílem záměru je mimo jiné redukce parkovacích stání na povrchu. Vjezdy do podzemních garáží lze dále v podrobnějším návrhu řešit tak, aby neatakovaly veřejný prostor historického náměstí. Zmiňované garáže jsou umístěny v podzemí, které zahrnuje zmíněný projekt Savarin (vlastní garáže situuje projekt na vlastním pozemku, jedná se o cca 100 parkovacích míst). Dopravní řešení prostřednictvím vjezdové a výjezdové rampy do podzemních garáží bylo indikováno přidáním kapacity pro veřejnou potřebu, která byla iniciována na základě požadavků hl.m. Prahy (170 parkovacích míst). ... Ad podmínka 6: - Způsob ohrazení vjezdové a výjezdové rampy do garáží je zcela rozhodující pro jejich nekonfliktní začlenění do interiéru náměstí, aby jím nebyl přehlušen vjem do památkově chráněného prostředí. Způsob provedení vložených utilitárních prvků značně ovlivňuje jejich vnímání v předmětném prostoru.“

Úřad Městské části Praha 1, odbor výstavby pak mj. na základě výše citovaného závazného stanoviska MHMP OPP ze dne 25. 7. 2016 vydal územní rozhodnutí sp. zn. SUMCP1/ 119916/2016/VÝS-Zi-2/parc.č. 2306/1, č.j. UMCP1 18/3314/2016 ze dne 11. 11. 2016. Klub Za starou Prahu, z.s., podal odvolání ze dne 12. 12. 2016 proti tomuto územnímu rozhodnutí, kterým napadl rovněž obsah podkladového závazného stanoviska MHMP ze dne 25. 7. 2016. Obsahem odvolání proti územnímu rozhodnutí stavebního úřadu je tedy i nesouhlas s výše uvedeným závazným stanoviskem MHMP OPP, které považuje za odborně nesystémové, a zásah do území památkové rezervace v hlavním městě Praze, jakým jsou rampy do podzemních garáží, za nedostatečně zdůvodněný.

Ministerstvo kultury obdrželo rovněž podnět Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Praze (dále též „NPÚ“), č.j. NPÚ-311/80028/2016 ze dne 18.10.2016 na přezkum výše uvedeného závazného stanoviska MHMP OPP. NPÚ v něm namítl, že MHMP OPP nenaplnil principy ochrany svěřených památkových hodnot v dané lokalitě, dostatečně neodůvodnil své odlišné stanovisko od vyjádření NPÚ. Namítl, že výstavba vjezdových a výjezdových ramp byla odůvodněna pouze z hlediska potřeby dopravy v klidu, nebylo dostatečně uvedeno hledisko památkové péče v rámci památkového zákona a že závazné stanovisko MHMP OPP bylo vydáno v rozporu s Úmluvou o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví (159/1991 Sb. m. s.) a Úmluvou o ochraně architektonického dědictví Evropy (73/2000 Sb. m.s.).

Ministerstvo kultury pak napadeným závazným stanoviskem dle § 149 odst. 4 změnilo závazné stanovisko MHMP OPP mj. tak, že je z hlediska zájmů památkové péče nepřípustné vybudování podzemní konstrukce vjezdu z čp. 837 (Darex) a vjezdové a výjezdové rampy do podzemních garáží. Ministerstvo kultury uvedlo v odůvodnění napadeného závazného stanoviska mj. následující, cit.:

„MHMP OPP se při vydání závazného stanoviska dostatečně neřídil zásadami stanovenými správním řádem pro činnost správních orgánů. MHMP OPP jednal v rozporu s úkoly svěřenými mu při ochraně památek, zejména rezignoval na povinnost hájit kulturní hodnoty posuzované lokality. Meritem věci je nesouhlas NPÚ s výstavbou ramp do podzemních garáží a vjezdu z čp. 837 (k.ú. Nové Město, Václavské nám., Praha 1). MHMP OPP dostatečně neodůvodnil své odlišné stanovisko od písemného vyjádření NPÚ; nevypořádal se se zásadním argumentem NPÚ, že rampy zabírají téměř 1/5 délky přilehlé fronty domů mezi ulicemi Na Příkopě a Jindřišskou, a tímto vytvoří faktickou i optickou trvalou bariéru, čímž dojde do budoucna k zásadnímu omezení možnosti dalšího koncepčního řešení dolní části Václavského náměstí. Zároveň NPÚ namítl, že MHMP OPP rozhodl v rozporu s podmínkou č. 2 rozhodnutí MHMP OPP ze dne 19. 4. 2011, sp. zn. S-MHMP 513365/2011, že „Pro posouzení možnosti realizace vjezdové a výjezdové rampy do podzemních garáží v navrženém umístění bude MHMP OPP v rámci dalšího stupně projektové dokumentace

předložen konkrétně návrh formy a polohy podzemních garáží spojený s úpravou dotčeného vnitrobloku. Dokumentace bude doložena návrhem, který prověří i jiné možnosti umístění vjezdu a výjezdu včetně alternativy jejich rozdělení. Bude zpracováno variantní řešení nadzemního ohrazení vjezdu a výjezdu do podzemních garáží a výstupů z metra, které bude předloženo k posouzení MHMP OPP v rámci dalšího stupně projektové dokumentace“. MHMP OPP v napadeném závazném stanovisku upustil od posouzení jiných variant technického řešení přístupu do podzemního parkingu, to znamená na vlastním pozemku, mimo veřejný prostor, které by bylo z hlediska památkové péče co možná nejvhodnější. MHMP OPP konzistentně a jasně neodůvodnil svůj odlišný názor na realizaci ramp od stanoviska NPÚ.“

„Realizace vjezdových a výjezdových ramp na území PPR bude mít negativní vliv na charakter historického centra Prahy extrémně zatíženého převážně turistickým provozem. Umístěním podzemních garáží s výjezdy do veřejného prostoru náměstí dojde ke zhoršení dopravní situace v této lokalitě. Předmětem ochrany plošně památkově chráněných území je mimo ochranu jednotlivých kulturních památek ochrana celého území, tj. jednotlivých objektů a pozemků, která spočívá v ochraně zejména půdorysné struktury sídla, jeho parcelace, půdorysné skladby, zástavby, kompozičních prostorových vztahů, uličních interiérů, historických zahrad a parků, podzemí a dalších prvků, které jsou dokladem stavebního vývoje dochovaného území, a které slouží k ochraně jeho urbanistických a architektonických hodnot. Posláním orgánů památkové péče je výše uvedené předměty ochrany chránit. Toto poslání nebylo v závazném stanovisku MHMP OPP dostatečně bráno na zřetel.“

„Otázkou možné degradace významných veřejných prostranství PPR v důsledku zřizování vjezdů do podzemních garáží se jako jedním z témat zabývalo zasedání Rady světové památky konané 11. 2. 2016. Rada světové památky konstatovala, že veřejný zájem na respektování významu těchto prostor z hlediska kulturního historického a společenského vyžaduje, aby řešení podzemních parkovišť bylo voleno tak, aby charakter těchto prostor byl co nejméně narušován a tyto prostory se neměnily ve vnitřní periferii města (např. vjezdovými rampami do podzemních parkovišť apod.). V zápise z 13. zasedání Vědecké rady generální ředitelky NPÚ ze dne 21. 5. 2014 je k této problematice uvedeno: „Navrhované dopravní řešení není přijatelné, protože řeší potřebu investora na úkor veřejného prostoru Václavského náměstí. Zábor veřejného prostoru pro dopravní obsluhu je nepřijatelný. Jakákoliv soukromá investice je podmíněna komplexním řešením dopravní situace Václavského náměstí a přístupnosti bloků. Parkování je třeba řešit na vlastním pozemku investora nebo celkovou koncepcí a investicí města. Město se nemůže vzdát odpovědnosti za nalezení koncepčního řešení, které by otázku dopravní obslužnosti a parkování řešilo z hlediska potřeb města a ochrany veřejného prostoru pro celé Václavské náměstí, a od tohoto celkového řešení pak odvíjelo podmínky pro jednotlivé investory“.

„Celkově je výstavba vjezdových / výjezdových ramp do prostoru Václavského náměstí odůvodněna pouze z hlediska potřeby dopravy v klidu, v odůvodnění není dostatečně uvedeno hledisko památkové péče v rámci památkového zákona. MHMP OPP tak postupoval v přímém rozporu s § 3 správního řádu, který stanoví, že „Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2“, zejména v souvislosti s § 50 odst. 3 správního řádu, podle kterého: „Správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu“. Požadavky dle § 2 správního řádu jsou zde míněny zásada legality, zákazu zneužití pravomoci a správní úvahy, proporcionality a ochrana dobré víry, ochrany veřejného zájmu, nestranného přístupu a zásad legitimního očekávání. V závazném

stanovisku dle § 149 správního řádu prvoinstanční orgán: - pokud se ve výroku závazného stanoviska odchýlí od vyjádření Národního památkového ústavu dle § 14 odst. 6 památkového zákona (vyjádření odborné organizace je důkazem obligatorním, správní orgán je však povinen jej hodnotit stejně jako další důkazy ve smyslu zásady volného hodnocení důkazů, tj. není jím při svém rozhodování vázán); - pokud závazné stanovisko bude představovat odklon od předchozí praxe, musí tyto své postupy řádně zdůvodnit ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu tak, aby odůvodnění rozhodnutí bylo přezkoumatelné. Výrok i odůvodnění rozhodnutí musí též být v souladu s § 3, § 50 odst. 3 a zásadou legitimního očekávání zakotvenou v § 2 odst. 4 správního řádu.“

„Po zevrubném posouzení předmětného závazného stanoviska a řízení, které mu předcházelo, dospěl odvolací orgán k závěru, že MHMP OPP se v závazném stanovisku ztotožnil se závěry žadatele ve věci umístění ramp. Umístění označil za správné, přičemž se ale nevypořádal s odborným posudkem NPÚ, jeho zásadními věcnými, či právními námitkami. Z odůvodnění není zřejmé, proč MHMP OPP nepovažoval za důvodnou argumentaci NPÚ, a proč jeho námitky považuje za liché nebo mylné, a to zejména tehdy, kdy na této argumentaci je postaven základ odborného posudku NPÚ. Realizace vjezdových / výjezdových ramp do prostoru Václavského náměstí, tak jak byla navržena, by byla zásadním průlomem do dosavadního chápání podstaty památkové ochrany v PPR a založila by precedent pro posuzování dalších případných záměrů v obdobných situacích na území památkově chráněných lokalit. MHMP OPP dle názoru odvolacího orgánu nedostatečně hájil zájmy státní památkové péče, spočívající v ochraně hodnot chráněných podle památkového zákona na území PPR, lokalitě vedené na seznamu Světového dědictví a to tím, že vydal přípustné závazné stanovisko ve věci úprav dolní části Václavského náměstí na pozemcích parc. č. 2306/1, 2329, 2377/1, 2381/1, 2306/5 a 2306/6, k.ú. Nové Město, Václavské náměstí, v intervalu od ulice Na Příkopě po ulici Jindřišská, Praha 1, bez ohledu na památkové hodnoty dotčeného území, které zcela pominul, a nesprávně vyhodnotil významnou hodnotu území ve formě unikátně dochované středověké urbanistické situace, na území PPR zcela ojedinělé, nedostatečně hájil veřejný zájem na zachování této lokality z hlediska kulturního historického a společenského.“

Ohledně podrobnějšího shrnutí průběhu řízení vedeného MHMP OPP a následně Ministerstvem kultury odkazují v plném rozsahu na podrobnou rekapitulaci obsaženou v odůvodnění přezkoumávaného závazného stanoviska Ministerstva kultury ze dne 7. 4. 2017 a rovněž odůvodnění závazného stanoviska MHMP OPP ze dne 25. 7. 2016.

Podáním ze dne 28. 4. 2017, které obsahuje zároveň rozklad a podnět k zahájení přezkumného řízení, se jeho podatelé domáhají zrušení napadeného závazného stanoviska Ministerstva kultury a potvrzení jím změněného závazného stanoviska MHMP OPP. Tímto podáním je napadeno závazné stanovisko Ministerstva kultury v celém rozsahu s tím, že argumentace se zejména zaměřuje na problematiku zamýšlených ramp pro vjezd a výjezd z podzemních garáží (dále též „garážové rampy“). Podatelé v podání rozsáhle objasňují, proč mají za to, že tyto rampy nedegradují veřejný prostor, dále že závazné stanovisko MHMP OPP je v souladu se zájmy státní památkové péče, je dostatečně odůvodněno a neporušuje zásady správního řízení. Podatelé pak namítají, že napadené závazné stanovisko Ministerstva kultury porušuje čl. 11 Listiny základních práv a svobod, dále porušuje § 36 odst. 3 správního řádu a zásadu legitimního očekávání.

V souladu s § 152 a § 94 správního řádu bylo přezkoumáno rozkladem a podnětem napadené závazné stanovisko Ministerstva kultury, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to zejména s přihlédnutím k námitkám v rozkladu a podnětu uvedeným.

Nejprve jsem se zabýval otázkou přípustnosti podaného rozkladu proti závaznému stanovisku Ministerstva kultury, které bylo vydáno v rámci odvolacího řízení dle § 149 odst. 4 správního řádu. Připomínám, že jak je ostatně konstatováno v Závěru č. 71 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 15. 12. 2008, podle § 149 odst. 4 správního řádu pokud odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu, který závazné stanovisko vydal. Správní řád tudíž připouští odvolací námitky proti závaznému stanovisku. Odvolání směřuje proti rozhodnutí podmíněnému závazným stanoviskem, nikoliv proti závaznému stanovisku samotnému.

Podotýkám, že rozkladem napadené závazné stanovisko je úkon, který není samostatným rozhodnutím. To znamená, že není rozhodnutím ve smyslu § 9 a § 67 odst. 1 správního řádu, kterým se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo kterým se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, neboť nemá popsané právní účinky. Z toho vyplývá, že vzhledem k § 9 správního řádu nelze závazné stanovisko vydávat postupem podle části druhé a třetí správního řádu. Na základě § 158 odst. 1, resp. § 177 odst. 2 správního řádu se tedy bude při vydávání závazného stanoviska postupovat podle části čtvrté správního řádu. Odvolání (resp. rozklad) je právní institut, který slouží jako prostředek ochrany práva aplikovatelný za situace, kdy účastník (§ 27 a § 28 správního řádu), jehož se správní řízení týká, má za to, že rozhodnutí vydané v rámci určitého správního řízení nesplňuje předpoklady požadované správním řádem. V daném případě však Ministerstvo kultury nevydávalo rozhodnutí ve věci ve smyslu správního řádu, proto je rozklad proti závaznému stanovisku nepřipustný. K tomu viz např. právní větu publikovanou v Závěru Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu č. 122/2013 ze dne 22. 3. 2013 a k němu přijatý dodatek ze dne 25. 10. 2013 ve znění: „... Pokud se závazné stanovisko, které je pouze podkladem pro vydání rozhodnutí, a nikoli samotným rozhodnutím, ruší nebo mění, správní orgán o tom vydává rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí se však nelze odvolat.“ Uvedený právní názor se dále opírá mimo jiné rovněž o dále uvedené výklady: Usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 75/2009-113 ze dne 23. 11. 2011 a závěry č. 31 a 71 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu.

Mám tak za to, že z výše uvedeného vyplývá, že odvoláním (rozkladem) lze napadnout pouze rozhodnutí správního orgánu (zde stavebního úřadu), jemuž slouží závazné stanovisko jako podklad. Odvoláním (rozkladem) proto nelze napadnout závazné stanovisko, kterým bylo dle § 149 odst. 4 správního řádu na základě odvolání změněno závazné stanovisko, které bylo podkladem pro vydání prvoinstančního správního rozhodnutí. Podaný rozklad je proto nepřipustný ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu a nezbývá ho než zamítnout tak, jak je učiněno v I. výrokové části tohoto rozhodnutí.

Dále konstatuji, že závazné stanovisko vydané podle § 149 odst. 4 správního řádu sice nelze napadnout rozkladem, nicméně jej lze přezkoumat postupem dle § 149 odst. 5 správního řádu. Proto jsem zkoumal, zda jsou ve věci napadeného závazného stanoviska Ministerstva kultury dány důvody pro jeho zrušení či změnu v přezkumném řízení dle § 149 odst. 5 správního řádu, a to zejména s přihlédnutím k námitkám uplatněným v nepřipustném rozkladu, kde ostatně jeho podatel uvádí, že pokud bude rozklad shledán nepřipustným, pak má být alternativně posouzen jako podnět dle § 149 odst. 5 správního řádu.

Ohledně lhůty pro provedení přezkumného řízení ve věci závazného stanoviska, které je toliko podkladem pro rozhodnutí stavebního úřadu, uvádím, že vzhledem k tomu, že takové závazné stanovisko není rozhodnutím a nenabývá právní moci, nepoužijí se na přezkoumávání obsahu závazného stanoviska ustanovení o lhůtách pro zahájení, resp.

rozhodnutí v přezkumném řízení (§ 96 odst. 1 a § 97 odst. 2 správního řádu). Lhůta pro přezkum závazného stanoviska v přezkumném řízení, jehož předmětem je závazné stanovisko, je fakticky limitována lhůtou, ve které je možné podat žádost, popř. nařídit obnovu řízení (§ 149 odst. 6, § 100 odst. 2 a 3 správního řádu) ve věci, ve které bylo vydáno rozhodnutí, kterému závazné stanovisko slouží za podklad. K tomu blíže viz závěr č. 71 Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu (str. 5). Tento názor zastává rovněž JUDr. Josef Vedral, Ph.D. ve své publikaci Správní řád. Komentář, II. aktualizované a rozšířené vydání, Praha leden 2012, vyd. BOVA Polygon, s. 1162, 1163. Konstatuji, že příslušné územní rozhodnutí stavebního úřadu - Úřadu Městské části Praha 1, odboru výstavby, sp. zn. SUMCP1/119916/2016/VÝS-Zi-2/parc.č. 2306/1, č.j. UMCP1 18/3314/2016 ze dne 11. 11. 2016 doposud nenabýlo právní moci, neboť stále probíhá odvolací řízení, tudíž předmětná tříletá lhůta pro obnovu řízení (§ 149 odst. 6, § 100 odst. 2 a 3 správního řádu) nepočala běžet. Přezkum závazného stanoviska Ministerstva kultury ze dne 7. 4. 2017 tedy lze z hlediska běhu lhůt provést.

Na základě posouzení obsahu správního spisu jsem dále dospěl k následujícím zjištěním, hodnocením a závěrům:

Shledal jsem, že Ministerstvo kultury v napadeném závazném stanovisku vytklo závaznému stanovisku MHMP OPP zejména následující, cit.:

„Zároveň NPÚ namítl, že MHMP OPP rozhodl v rozporu s podmínkou č. 2 rozhodnutí MHMP OPP ze dne 19. 4. 2011, sp. zn. S-MHMP 513365/2011, že „Pro posouzení možnosti realizace vjezdové a výjezdové rampy do podzemních garáží v navrženém umístění bude MHMP OPP v rámci dalšího stupně projektové dokumentace předložen konkrétně návrh formy a polohy podzemních garáží spojený s úpravou dotčeného vnitrobloku. Dokumentace bude doložena návrhem, který prověří i jiné možnosti umístění vjezdu a výjezdu včetně alternativy jejich rozdělení. Bude zpracováno variantní řešení nadzemního ohrazení vjezdu a výjezdu do podzemních garáží a výstupů z metra, které bude předloženo k posouzení MHMP OPP v rámci dalšího stupně projektové dokumentace“. MHMP OPP v napadeném závazném stanovisku upustil od posouzení jiných variant technického řešení přístupu do podzemního parkingu, to znamená na vlastním pozemku, mimo veřejný prostor, které by bylo z hlediska památkové péče co možná nejvhodnější. Svůj odlišný názor na realizaci ramp od stanoviska NPÚ MHMP OPP konzistentně a jasně neodůvodnil.“

K výše uvedenému konstatuji, že Ministerstvo kultury se při svém hodnocení v napadeném závazném stanovisku nijak nevypořádalo se skutečností, že MHMP OPP ve svém závazném stanovisku ze dne ze dne 25. 7. 2016 vycházel z obsahu posudku nazvaného „Posudek řešení zajištění dopravní obslužnosti spodní části Václavského náměstí, Praha 1“, zpracoval Ateliér PROMIKA s.r.o., Ing. Jaroslav Mika, leden 2016. V souladu s podmínkami obsaženými v závazném stanovisku MHMP OPP sp. zn. S-MHMP 513365/2011 ze dne 19. 4. 2011, které bylo potvrzeno rozhodnutím Ministerstva kultury č.j. MK 40014/2011 OPP ze dne 12. 10. 2011 a rovněž v souladu s odborným vyjádřením NPÚ ú.o.p. v hl. m. Praze č.j. NPÚ-311/9288/2010 ze dne 30. 8. 2010 jsou ve výše uvedeném posudku vyhodnoceny a vzájemně porovnány varianty přístupu do předmětných podzemních garáží, a to z Václavského náměstí, Panské ulice a Jindřišské ulice s tím, že přístup z Václavského náměstí je ze všech variant nejvhodnější. MHMP OPP v závazném stanovisku ze dne 25. 7. 2016 na str. 15 k tomu konkrétně uvádí ke splnění podmínky dané v závazném stanovisku MHMP OPP ze dne 19. 4. 2011 následující, cit.: „Nyní předložená dokumentace prověřila možnosti umístění ramp v jiných polohách na Václavském náměstí, které byly eliminovány z důvodu kolize s hustou sítí technické infrastruktury nacházející se pod povrchem náměstí (kabely, sítě, plynovod, vodovod, kanalizace, kolektor, vestibul dvou linek metra, atd.). Dále

byly z dopravního hlediska prověřeny varianty umístění ramp v jiné poloze v návaznosti na blok Václavské náměstí, ul. Na Příkopě, Panská a Jindřišská se zjištěním složitých dopravních poměrů v sousedních ulicích a hustotě dopravy na přilehlých komunikacích. Stanovenou podmínku považuje MHMP OPP tedy za splněnou.“ Mám tak za to, že výše uvedené svědčí o tom, že neodpovídá skutečnosti závěr Ministerstva kultury, že MHMP OPP ve svém závazném stanovisku ze dne 25. 7. 2016 upustil od posouzení jiných variant technického řešení přístupu do podzemních garáží.

Dále nelze shledat jako podložený požadavek Ministerstva kultury v napadeném závazném stanovisku, že měla být posouzena rovněž varianta vjezdu a výjezdu umístěného na vlastním soukromém pozemku, mimo veřejný prostor, neboť takto formulovaný požadavek není obsažen v závazném stanovisku MHMP OPP ze dne 19. 4. 2011. Tento požadavek lze vysledovat pouze v závěrech 13. zasedání Vědecké rady generální ředitelky NPÚ, kde se v zápise 13. zasedání ze dne 21. 5. 2014 uvádí, že cit.: „: „Navrhované dopravní řešení není přijatelné, protože řeší potřebu investora na úkor veřejného prostoru Václavského náměstí. Záběr veřejného prostoru pro dopravní obsluhu je nepřijatelný. Jakákoliv soukromá investice je podmíněna komplexním řešením dopravní situace Václavského náměstí a přístupnosti bloků. Parkování je třeba řešit na vlastním pozemku investora nebo celkovou koncepcí a investicí města.“ Ministerstvo kultury však při hodnocení této otázky opomnělo přihlídnout ke skutečnosti, že MHMP OPP v závazném stanovisku ze dne 25. 7. 2016 na str. 14 k této problematice uvedl následující, cit.: „MHMP OPP nesdílí zcela názor NPÚ, že návrh řeší umístěním garáží s vjezdovými rampami pouze potřebu investora na úkor veřejného prostoru Václavského náměstí, neboť téměř ze 2/3 zajišťované kapacity garážových stání (170 míst) jsou navržena jako stání veřejná, která mají být předána do režimu veřejného užívání hlavnímu městu Praze.“ Mám tak za to, že v situaci, kdy mají podzemní garáže ze 2/3 sloužit veřejnosti, pak nelze považovat za legitimní požadavek, aby byl vjezd do těchto garáží umístěn na soukromém pozemku.

Ministerstvo kultury v napadeném závazném stanovisku rovněž dospělo k závěru, že rampy vytvoří faktickou i optickou trvalou bariéru. V této souvislosti však opomnělo vzít v úvahu a vypořádat se s argumentací MHMP OPP v závazném stanovisku ze dne 25. 7. 2016 na str. 15, kde se uvádí následující, cit.: „Návrh výrazně rozšiřuje plochy chodníků na úkor stávajících parkovacích stání individuální automobilové dopravy na povrchu, což umožňuje povrch spodní části náměstí zklidnit a zejména zbavit jej odstavených automobilů. Rampy nevytvářejí fyzickou bariéru, neboť jsou umístěny v poloze, v níž se z větší části nyní nacházejí pojezdové plochy. Rampy nevytvářejí optickou bariéru, neboť jsou lokalizovány pod úrovní terénu, a ohrazení lze řešit tak, aby nebyly průhledy v prostoru náměstí narušovány s tím, že dle podmínky č. 6 (závazného stanoviska MHMP OPP ze dne 25. 7. 2016) bude zpracován detailní návrh hrazení ramp, který bude předložen k posouzení MHMP OPP v procesu vydání závazného stanoviska v dalším stupni projektové dokumentace.“

Mám tak za to, že výše uvedené svědčí o tom, že Ministerstvo kultury se v napadeném závazném stanovisku nevypořádalo s argumentací MHMP OPP o tom, že rampy nevytváří fyzickou bariéru, neboť se budou nacházet nikoliv v prostoru stávajícího chodníku, nýbrž v prostoru, který nyní slouží k parkování. Dále se Ministerstvo kultury dostatečně nevypořádalo se skutečností, že vzhledem k tomu, že doposud nebylo rozhodnuto o podobě hrazení ramp (tj. zda má být např. průhledné či neprůhledné), pak je předčasné činit závěry o tom, zda rampy budou či nebudou tvořit optickou bariéru. V této souvislosti ostatně MHMP OPP k podmínce č. 6 ve svém závazném stanovisku reflektoval zájmy státní památkové péče, když konstatoval, že „Způsob ohrazení vjezdové a výjezdové rampy do garáží je zcela rozhodující pro jejich nekonfliktní začlenění do interiéru náměstí, aby jím nebyl přehlušen

vjem do památkově chráněného prostředí. Způsob provedení vložených utilitárních prvků značně ovlivňuje jejich vnímání v předmětném prostoru.“

V samém závěru napadeného závazného stanoviska Ministerstvo kultury vyslovilo hodnotící názor, že v případě Václavského náměstí jde o „významnou hodnotu území ve formě unikátně dochované středověké urbanistické situace, na území PPR zcela ojedinělé“. K tomu uvádím, že tento hodnotící závěr Ministerstva kultury je zjevně v rozporu se skutečností, která je z hlediska umístění předmětných ramp podstatná, a to, že v prostoru Václavského náměstí se již téměř půl století nachází celkem sedm vstupů do metra (z toho čtyři u křižovatky s ulicemi Jindřišská a Vodičkova), přičemž tyto vstupy jsou vzhledem ke svému masivnímu žulovému hrazení zřetelnou fyzickou i optickou bariérou. Navržené rampy tedy za těchto okolností nejsou umisťovány do unikátně dochované středověké urbanistické situace.

S výše popsanými skutečnostmi souvisí i to, že Ministerstvo kultury v napadeném závazném stanovisku rovněž nedostatečně zkoumalo a odůvodnilo, zda a nakolik byly splněny podmínky stanovené v závazném stanovisku MHMP OPP ze dne 19. 4. 2011, které bylo potvrzeno rozhodnutím Ministerstva kultury č.j. MK 40014/2011 OPP ze dne 12. 10. 2011, jímž bylo založeno legitimní očekávání stavebníků a vlastníků dotčených nemovitostí ohledně přípustnosti realizace předmětných ramp v prostoru Václavského náměstí, přičemž toto legitimní očekávání pak bylo ve smyslu § 2 správního řádu respektováno v závazném stanovisku MHMP OPP ze dne 25. 7. 2016.

Otázka legitimního očekávání je srovnatelně významná jako problematika práv nabytých v dobré víře. K tomu odkazují na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 53/10, kde je Ústavním soudem konstatováno, že „... pojem legitimního očekávání, jehož relevantní podstatou je majetkový zájem, spadá pod ochranu čl. 11 odst. 1 Listiny a čl. 1 Dodatkového protokolu (srov. nález sp. zn. Pl. ÚS 2/02; nález z 1. 7. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 9/07, 242/2010 Sb., body 80 a násl.) Toto ustanovení stanoví právo každého pokojně užívat svůj majetek. Podle ustálené judikatury Evropského soudu pro lidská práva je přitom pojem „majetek“ obsažený v tomto ustanovení třeba vykládat tak, že má autonomní rozsah, který není omezen na vlastnictví hmotného jmění a nezávisí na formální kvalifikaci vnitrostátního práva (rozsudek z 22. 6. 2004 ve věci stížnosti č. 31443/96 -Broniowski proti Polsku, bod 129). Může zahrnovat jak „existující majetek“, tak majetkové hodnoty, včetně pohledávek, na jejichž základě stěžovatel může tvrdit, že má přinejmenším „legitimní očekávání“ dosáhnout určitého užívání vlastnického práva. Ústavní soud k tomuto principu v souladu s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva uvedl, že „z ní zřetelně vystupuje pojetí ochrany legitimního očekávání jako majetkového nároku, který byl již individualizován právním aktem, anebo je individualizovatelný přímo na základě právní úpravy“ (viz též nález z 8. 3. 2006, sp. zn. Pl. ÚS 50/04 (N 50/40 SbNU 443, 154/2006 Sb., též nález sp. zn. Pl. ÚS 2/02).

Dále v otázce legitimního očekávání odkazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 3 Ads 20/2010. Zde Nejvyšší správní soud upozorňuje, že již Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 11. 5. 2005 č.j. II. ÚS 487/03 při vymezení pojmu legitimního očekávání konstatoval, že „ke znakům právního státu a mezi jeho základní hodnoty patří neoddělitelně princip právní jistoty (čl. 1 odst. 1 Ústavy), jehož nepominutelným komponentem je nejen předvídatelnost práva, nýbrž i legitimní předvídatelnost postupu orgánů veřejné moci v souladu s právem a zákonem stanovenými požadavky“. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu pak ve svém usnesení ze dne 21. 7. 2009 č. j. 6 Ads 88/2006 - 154 poukázal i na další aspekt tohoto pojmu a na jeho souvislost s čl. 1 Listiny a s principem zákazu neodůvodněně nerovného zacházení, v němž je obsažen též principem zákazu libovůle.

Rovněž jsem shledal, že obsah správního spisu, napadeného závazného stanoviska a podaného rozkladu (resp. podnětu) svědčí o tom, že Ministerstvo kultury neučinilo dotaz stavebnímu úřadu prvního stupně, zda v souladu s § 86 odst. 2 správního řádu umožnil účastníkům územního řízení vyjádřit se k odvolání Klubu Za starou Prahu ze dne 12. 12. 2016 a zda si tato případná vyjádření Ministerstvo kultury vyžádalo. Nelze též seznat, zda si Ministerstvo kultury eventuálně vyžádalo taková případná vyjádření přímo od účastníků. Ministerstvo kultury dále v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu neumožnilo účastníkům stavebního řízení seznámit se a vyjádřit se k podnětu NPÚ, ú.o.p. v Praze č.j. NPÚ-311/80028/2016 ze dne 18. 10. 2016 k přezkumu závazného stanoviska MHMP OPP ze dne 25. 7. 2016, který v napadeném závazném stanovisku Ministerstvo kultury citovalo a zřejmě při formulaci vlastní argumentace vycházelo též z jeho obsahu (viz např. formulace „Celkově je výstavba vjezdových / výjezdových ramp do prostoru Václavského náměstí odůvodněna pouze z hlediska potřeby dopravy v klidu, v odůvodnění není dostatečně uvedeno hledisko památkové péče v rámci památkového zákona.“). Pakliže je v souvislosti s postupem dle § 149 odst. 4 správního řádu v odvolacím řízení nezbytné aplikovat § 86 odst. 2 správního řádu, pak je na místě rovněž analogicky aplikovat ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu v případě nově opatřeného podkladu. V tomto případě tak došlo k porušení procesních práv účastníků.

Konstatuji, že výše popsaná zjištění a hodnocení svědčí o tom, že přezkoumávané závazné stanovisko je nezákonné, stejně jako procesní postup Ministerstva kultury, který jeho vydání předcházelo. Toto porušení právního předpisu je zjevné ze spisového materiálu a zároveň není již zapotřebí vysvětlení žadatele či jiných dotčených subjektů. Dospěl jsem proto k závěru, že za těchto okolností jsou splněny podmínky § 98 správního řádu pro provedení zkráceného přezkumného řízení s tím, že další dokazování se neprovádí a prvním úkonem správního orgánu při zkráceném přezkumném řízení je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3 tak, jak je uvedeno ve II. části výroku tohoto rozhodnutí.

Z výše uvedených důvodů jsem proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, že přezkoumávané závazné stanovisko Ministerstva kultury se zrušuje a věc se vrací Ministerstvu kultury k novému projednání. Ve smyslu § 97 odst. 3 správního řádu proto s ohledem na výše uvedený výrok tímto vyslovuji závazný právní názor, který spočívá v tom, že Ministerstvo kultury po vrácení věci k novému projednání při hodnocení návrhu důkladně přihlédne k výše uvedeným skutečnostem a okolnostem, které v napadeném závazném stanovisku opomnělo řádně zvážit a vyhodnotit. Před vydáním nového závazného stanoviska Ministerstvo kultury umožní účastníkům stavebního řízení, aby se vyjádřili k rozkladu Klubu Za starou Prahu ze dne 12. 12. 2016 a k podnětu NPÚ, ú.o.p. v Praze ze dne 18. 10. 2016.

Závěrem uvádím důvody, proč nelze proti tomuto rozhodnutí podat rozklad.

Tímto rozhodnutím se v přezkumném řízení dle § 149 odst. 5 správního řádu ruší závazné stanovisko Ministerstva kultury, jež bylo vydáno podle § 149 odst. 4 správního řádu, které dle ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu není správním rozhodnutím a proti kterému nelze podat rozklad. Proto nelze podat rozklad ani proti tomuto rozhodnutí o zrušení závazného stanoviska.

Ačkoliv se o závazném stanovisku vede přezkumné řízení, stále se nejedná o správní řízení, ale o řízení podle části čtvrté správního řádu s tím, že ustanovení o přezkumném řízení se aplikují přiměřeně. Proto na rozhodnutí o závazném stanovisku nelze aplikovat ustanovení o odvolání. Jako podpůrný argument lze uvést i to, že přezkumné řízení, které se vede podle § 149 správního řádu o závazném stanovisku, je řízení bez účastníků ve smyslu § 27 správního řádu (při postupu podle části čtvrté správního řádu lze hovořit pouze o dotčených osobách); ve smyslu § 81 odst. 1 správního řádu tedy není nikdo, kdo by se mohl odvolat.

K tomu blíže viz závěr č. 122/2013 Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu, který je veřejně dostupný na internetových stránkách Ministerstva vnitra.

Dodávám, že ačkoli ustanovení § 149 správního řádu v ustanovení odstavce 5 předpokládá, že nezákonné závazné stanovisko lze zrušit nebo změnit a tedy nepředpokládá (avšak ani výslovně nezakazuje) vrácení věci zpět orgánu, který zrušené závazné stanovisko vydal, je třeba upozornit na skutečnost, že v tomto případě po zrušení podnětem napadeného závazného stanoviska musí odbor památkové péče Ministerstva kultury znovu rozhodnout ve věci samé na základě stavebním úřadem předloženého odvolání účastníků územního řízení proti závaznému stanovisku MHMP OPP postupem dle § 149 odst. 4 správního řádu. Z tohoto důvodu se nyní věc fakticky vrací Ministerstvu kultury k novému projednání, což je uvedeno i ve II. části výroku.

K projednání podaného rozkladu a podnětu byla svolána ustavená rozkladová komise, která věc komplexně posoudila a na základě výše u vedeného mně navrhla rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí je ve všech svých výrokových částech konečné a n e l z e se proti němu dále odvolat.

otisk úředního razítka

Mgr. Daniel Herman, v. r.
ministr kultury

Za správnost vyhotovení:
JUDr. Petr Strupek, v. r.

Mgr. Karel Štochl, Hlubočepská 1156/38b, 152 00 Praha 5
Klub Za starou Prahu, z.s., Mostecká 1, 118 00 Praha 1
Na vědomí obdrží: Ministerstvo kultury, OPP/P, zde
Magistrát hl. m. Prahy, odbor stavebního řádu, Mariánské nám. 2, 111 21 Praha 1
Magistrát hl. m. Prahy, odbor památkové péče, Mariánské nám. 2, 111 21 Praha 1
Úřad městské části Praha 1, odbor výstavby, Vodičkova 18, 115 68 Praha 1
Národní památkový ústav, generální ředitelství, Valdštejnské nám. 3, 118 01 Praha 1
Národní památkový ústav, ú.o.p. v hl. m. Praze, Na Perštýně 12/356, 110 00 Praha 1